

15. Тая мудростъ не е която слѣзува отъ горѣ, но е земна, плътска, бѣсовска;

16. Защото дѣто е завистъ и свада, тамъ има бѣркотія и всякаква лошавина.

17. Но мудростъ-та която е отъ горѣ, първо е чиста, послѣ мирна, привѣтлива, благопокорна, пълна съ милостъ и добры плодове, беспристрастна и нелицемѣрна.

18. И плодъ-тъ на правдѣ-тъ сѣе ся съ миръ за миротворцы-тъ.

ГЛАВА 4.

1. Отъ дѣ произлѣзуватъ бойове и борбы между васъ? Не отъ тамъ ли, отъ сласти-тъ ваши които воюватъ въ удове-тъ ви?

2. Желаете, и нѣмате; убивате и завиждате, и не можете да получите; карате ся и ся биете, но нѣмате, защото не просите.

3. Просите и не получвате, защото злѣ просите, да иждивите въ сласти-тъ си.

4. Прѣлюбодѣи и прѣлюбодѣицы, не знаете ли че свѣтовно-то пріятелство е вражда противъ Бога? и тѣй който ище да е пріятель на свѣтъ-тъ, бива врагъ на Бога.

5. Или мыслите че напусто казува писаніе-то: На завистъ рѣвнува духъ-тъ който живѣе въ насъ?

6. Но по голѣмѣхъ благодать дава *Богъ*; за това казува: Богъ на гордѣливы-тъ ся противи, а на смиренны-тъ дава благодать.

7. И тѣй покорѣте ся Богу; съпротивѣте ся на дяволъ-тъ, и ще побѣгне отъ васъ.

8. Приближѣте при Бога, и ще приближи *и той* при васъ. Очистѣте рѣцѣ-тъ *си*, *вы* грѣшни, и освятѣте сърдца-та *си*, *вы* двоеумни.

9. Мжѣте ся, и тжѣте и плачѣте; смѣхъ-тъ ви да ся обърне на плачь, и радость-та *ви* на тжѣ.

10. Смирѣте ся прѣдъ Господа, и *той* ще вы възвыси.

11. Не ся одумувайте единъ другый, братіе; който одумува